

סוללים דרך

בונים חירות תודעתית

מאמרי השבוע
ט' אדר - י"ג אדר
ה'תשפ"ה

מי אנחנו?

'סוללים דרך' הינו מיזם העוסק בתודעה והסברה שהחל לפני מספר שנים לאור הצורך להבין את המתרחש במרחב הציבורי באופן ענייני, ללא משוא פנים ומתוך שיח בוגר ומקצועי.

לאט לאט הצטרפו למיזם אנשים רבים, עד שכיום הקהילה הגיעה לכ-17 אלף חברים (!) שמקבלים מאמר בכל יום.

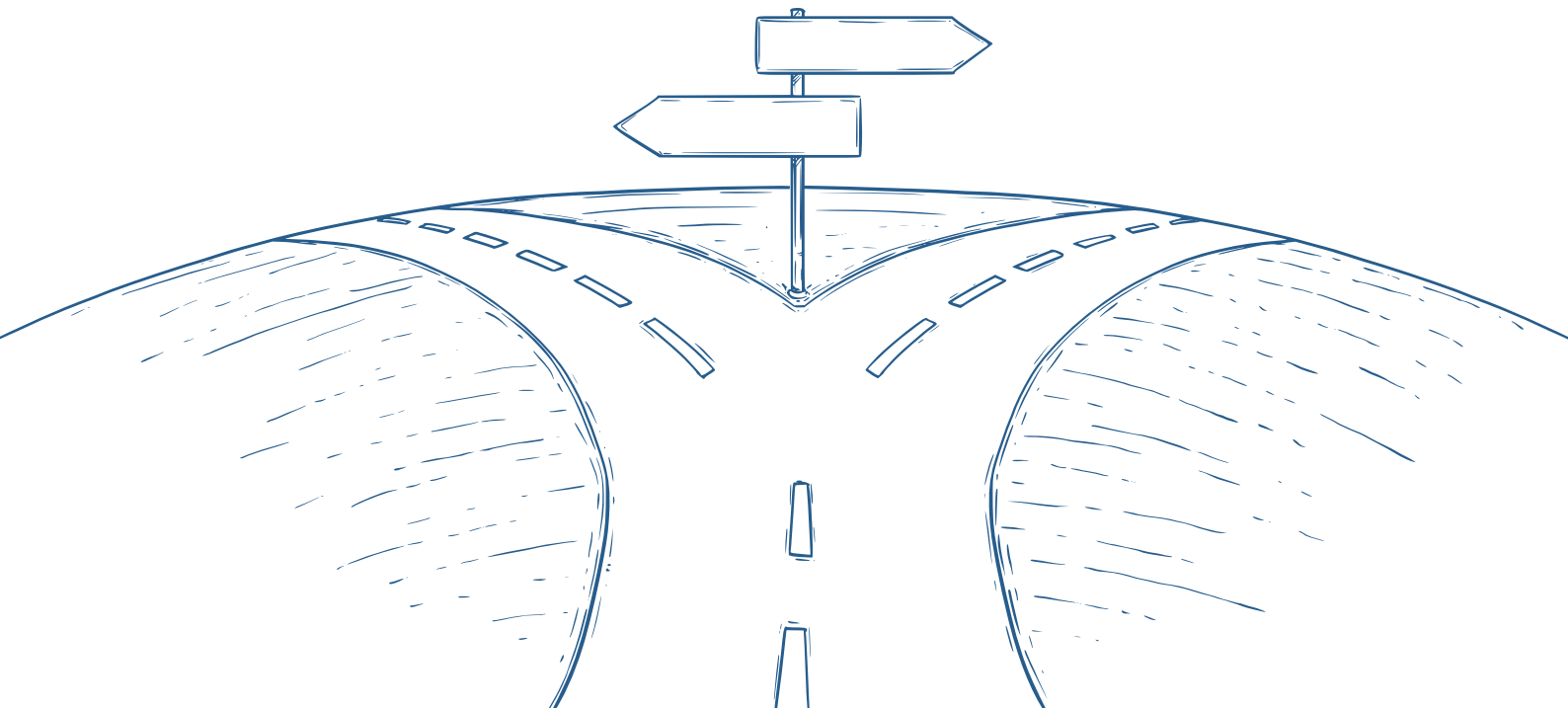
ב'סוללים דרך' אנו נוהגים לומר ש'אין לך דבר פרקטי יותר מתיאוריה טובה'.

כלומר, המיזם מאפשר לתחושות האינטואיטיביות הפשוטות של רבים, לעבור מתחושות בטן להמשגה ברורה ולתודעה סדורה. רק אדם כזה הופך להיות 'אקטיביסט' מדויק הפועל בהתאם לרוח לאומית, ציונית ויהודית.

אנו משתדלים לסקל את אבני הנגף מנהר החיים הישראליים על מנת לסייע בענווה לספינה הלאומית לנוע בבטחה ובגאון.

תגובות: office@solelim-derech.co.il

להפצת החוברת: דניאל 052-757-5290

תוכן עניינים

<u>4</u>	<u>פרישת דובר צה"ל – בירור מחלוקת מהותית ביחס לדמוקרטיה</u>	א
<u>7</u>	<u>הדרך הארוכה לשחרור מהקונספציה</u>	ג
<u>10</u>	<u>שומרת טף או בעלת הבית?</u>	ד
<u>12</u>	<u>כמה מילים לקראת פורים</u>	ה

ניתן ללחוץ על שם המאמר ולהגיע למאמר
באתר האינטרנט. שם ניתן לשמוע את המאמר,
להגיב לכותב וכן לקרוא מאמרים נוספים

פרישת דובר צה"ל - בירור מחלוקת מהותית ביחס

לדמוקרטיה

איתי אסמן

בכל פעם שיש סערה תקשורתית, הדבר הראשון שצריך לעשות הוא להבין שיש כאן **קמפיין**. וכמו בכל קמפיין תקשורת, המטרה היא כמה שיותר להפעיל את הדמיון ואת בלוטות הרגש של הציבור, וכמה שפחות את השכל והחשיבה הביקורתית.

אז ראשית, נעשה סדר:

תפקיד דובר צה"ל הוא משרת אמון. כמעט כל רמטכ"ל שנכנס לתפקיד הכניס יחד איתו דובר שהוא נותן בו אמון, ולכן הדבר הכי צפוי היה שהרמטכ"ל אייל זמיר יביא איתו דובר חדש. אלא שהשמאל טוען שהוא היה צריך לתת לדובר הנוכחי הגרי דרגת אלוף ולקדם אותו. בואו נבדוק מה היה לפניו: 30 דוברי צה"ל שירתו בתפקיד הזה, ורק 4 קיבלו תפקיד אלוף. כלומר, באופן פשוט זה תפקיד שכמעט לא מתקדמים ממנו. בנוסף, פורסם שהציעו להגרי לקבל תפקיד של תא"ל בכיר, כדי לבצע 3 תפקידי תא"ל לפני שיקבל דרגת אלוף, כנהוג, אך הוא לא רצה. אז למה הם כל כך כועסים על הרמטכ"ל?

פרשנות:

א. **רק מחנה פוליטי אחד תקף את החלטת הרמטכ"ל אייל זמיר - מחנה השמאל**, הכולל בתוכו את שקמה ברסלר ומחאת קפלן. הסיבה לכך היא פשוטה: דניאל הגרי גיבה את הסרבנות ואת הסרבנים שעלו ממחאת קפלן. הגרי גם שלח מכתב מחאה לערוץ 14 (לאחר שבתוכנית 'הפטרייטים' שודר סרטון סאטירי שהציג את הרמטכ"ל הרצי הלוי כשראה פאץ' עם המילה "משיח" על מדי צה"ל), דבר שלא עשה מול עיתון הארץ שתקף את לוחמי צה"ל, או מול ערוץ 12 כשהעלילו על כוח 100 בשדה תימן. כלומר, דניאל הגרי מזוהה באופן מובהק עם השמאל, ולכן הם חייבים להגן על התפקיד הבכיר מהמחנה שלהם כך שיוכל להתקדם ולהביא את עולם הערכים שלהם לעמדת השפעה.

ב. כבר דיברנו כאן כמה פעמים על המניפולציה של התקשורת, המגדירה כל איש ימין כ'פוליטיקאי' הפועל מתוך אינטרסים אישיים, וכל איש שמאל מוגדר כאיש מקצוע או בייקטיבי הפועל אך ורק משיקולים טהורים. לכן, כל עוד הרמטכ"ל - הרצי הלוי - היה מהמחנה הפוליטי שלהם, אסור היה לבקר אותו, וזה מוסגר בתקשורת כ'פגיעה בצה"ל' (ולא ביקורת על הרמטכ"ל); זה גם היה תוכן המכתב של דניאל הגרי לערוץ 14 על סרטון סאטירי שעשו נגד הרמטכ"ל, כאילו נעשתה כאן פגיעה בכל צה"ל. אך כשתקשורת השמאל מבקרת בצורה בוטה את הרמטכ"ל - אייל זמיר - זה לא ממוסגר כפגיעה בכל צה"ל אלא כביקורת צודקת נגד האיש, ומי שישתיק את הביקורת או יקרא לה פגיעה בצה"ל, ימותג מיד כדיקטטור סותם פיות. **זה הכלל: כשהימין מבקר את הרמטכ"ל זו פגיעה בכל צה"ל, וכשהשמאל מבקר את הרמטכ"ל זה חופש ביטוי במדינה דמוקרטית.**

תפקיד דובר צה"ל הוא משרת אמון. כמעט כל רמטכ"ל שנכנס לתפקיד הכניס יחד איתו דובר שהוא נותן בו אמון, ולכן הדבר הכי צפוי היה שהרמטכ"ל אייל זמיר יביא איתו דובר חדש

”
**התרגלו לכך שכל
 הרמטכ"לים
 הקודמים לא ראו
 את עצמם כפופים
 לדרג המדיני, כי
 הדרג המדיני
 לדעתם הוא
 'פוליטי ומושחת'**

ג. השמאל יודע שזה בעייתי לבקר את הרמטכ"ל, לכן חלקו עושה זאת בצורה 'מתוחכמת': הם אומרים שהוא בעצם בובה של שר הביטחון או של ראש הממשלה. כלומר, שכל השיקולים שלו הם 'פוליטיים' ולא מקצועיים. הם התרגלו לכך שכל הרמטכ"לים הקודמים לא ראו את עצמם כפופים לדרג המדיני, כי הדרג המדיני לדעתם הוא 'פוליטי ומושחת'. בעיניהם, השיטה שלפיה נבחרו הציבור נבחרים ברוב קולות הציבור היא שיטה פסולה (כלומר, היא התחילה להיות פסולה מאז שבגין עלה לשלטון ב-1977), וממילא דרגים מקצועיים צריכים לפעול בצורה עצמאית המנותקת מערכי רוב העם. כך במערכות הביטחון, המשפט, האקדמיה והתקשורת. לכן, ברגע שהרמטכ"ל החדש לא קידם את הדמות הפוליטית שלהם - מבחינתם זו בעיה ערכית גדולה מאוד שחייבים למחות נגדה.

ד. **הדיפ-סטייט - חשוב לחדד את הרעיון הזה:** מבחינת השמאל - הרמטכ"ל, או כל פקיד אחר, שרואה את עצמו כפוף לנבחרו הציבורי כפי שאכן נכון, אינו דמוקרטי (כי דמוקרטיה לדעתם היא שלטון האנשים הנכונים, החכמים והמוסריים) ואינו ממלכתי (כי לדעתם הוא משרת את המלך ולא את הממלכה). הביקורת של הימין על הרמטכ"ל הרצי הלוי הייתה שהוא אינו מבצע את הנחיות הדרג המדיני אלא פועל נגדו; וביקורת השמאל על הרמטכ"ל הנוכחי היא, שהוא רואה את עצמו כפוף לדרג המדיני ולא להם. זו מחלוקת מהותית.

ה. **המחנה שהסביר שאסור לתקוף רמטכ"ל, הפך להיות התוקף הכי גדול שלו.** כל האנשים עם תודעת הפלסטלינה מסבירים למה קודם היה אסור ועכשיו מותר, לפתע: כי קודם זה היה מסיבות פסולות, ועכשיו זה מסיבות ערכיות. האליטה מעצבת את עולם הערכים שלנו ומסבירה לכולנו מתי אסור ומתי מותר. הם יסבירו מי גיבור ומי לא.

ו. הרמטכ"ל אייל זמיר הולך להתמודד עם לחצים מאוד גדולים ממחנה השמאל ומהתקשורת. המתקפה נגדו בסוגיית דובר צה"ל היא רק ההתחלה. בכל מינוי של קצין בעל גישה התקפית הם יסבירו כמה הקצין הזה מושחת ורע, ובכל הדחה של קצין פוליטי משמאל הם יסבירו כמה מדובר בגיבור ישראל שלא נפל רבב בבגדו. מחנה השמאל מומחה בהשמדת ערכים, והם יודעים איך לעשות זאת גם לרמטכ"ל ולצה"ל בכלל. אם הוא לא יסור למרותם אלא יהיה כפוף לדרג המדיני, הם יגידו שמדובר ברמטכ"ל שנוי במחלוקת ויחלישו את צה"ל כולו. **עלינו (ועל הרמטכ"ל) להיערך למלחמה הפסיכולוגית הזו.**

ז. באופן אישי אני חושב שצריך למנות לתפקיד דובר צה"ל אדם עם רקע תקשורתי, בעל ניסיון ומומחיות בתחום. כמו כל מקצוע, גם עיסוק בתקשורת דורש מומחיות, ואדם שאין לו רקע או ניסיון יתומרן על ידי הכתבים הצבאיים והתקשורת. הם בקיאים הרבה יותר ממנו בפרטים ויודעים איך דברים עובדים. בהצלחה לדובר צה"ל הנכנס תא"ל אפי דפרין. נקווה לטוב. בע"ה נפתח חירות תודעתית ולא ניפול למניפולציות תקשורתיות.

**מחנה השמאל מומחה בהשמדת ערכים,
והם יודעים איך לעשות זאת גם לרמטכ"ל
ולצה"ל בכלל**

הדרך הארוכה לשחרור מהקונספציה

עזרא הימן

מיד אחרי הפרעות נגד יהודים ברחבי הארץ ב'שומר החומות', במאי 2021, הימכון למחקרי ביטחון לאומי הוציא מסמך המסביר שאירועים אלה צמחו מתוך "שנים של אפליה, קיפוח והדרה", ופירט שהפוגרומים נגד יהודים התבצעו על ידי צעירים "שחוו את הזנחת האוכלוסייה הערבית ואת נישולה ודחיקתה על ידי הגרעינים התורניים של הציונות הדתית... מכאן זעמם כלפי שכניהם היהודים... התנכלויות אלה פורשו על ידי הימין הקיצוני כ'פרעות' ביהודים". הם המשיכו לתאר במסמך מין סימטריה באלימות בין יהודים לערבים במהלך 'שומר החומות'. אף מילה על שנאת ישראל איסלאמיסטית. ממש דוגמה ומופת למחקר ביטחון לאומי.

איך מכון עם בכירי מערכת ביטחון יכול להוציא מסמך עם תיאורים כאלה, שאין מילה לתארם אלא כאנטישמיים?

ומה בדיוק לאומי ב'מכון למחקרי ביטחון לאומי'??

א. המכון למחקרי ביטחון לאומי הוא אחד הסמלים הבולטים של הקונספציה הביטחונית שהביאתנו עד הלום. לאורך השנים הוא לא פספס הזדמנות לקדם תפיסות פרוגרסיביות, למתג את האויב בצורה ידידותית, לקדם מתווים מדומיינים, ולראות טרור נגד יהודים כפורקן הנובע מאפליה ודיכוי.

גנרלים לשעבר, בכירי המכון, המשיכו לתלות את יהבם בהסדרים כלכליים להבטחת השקט בעזה, עד ממש סמוך למלחמה הנוכחית. חשבנו שאחרי הכישלון הנורא של הקונספציה הביטחונית בהובלתם הם יפסיקו לנתח את האיסלאמיסטים כגורמים פרגמטיים המעוניינים בעיקר בשגשוג ורווחה לבני עמם, ויחשבו מסלול מחדש. לשווא. זה כנראה חזק מהם.

ב. הקונספציה נמשכת בסוריה

כרמית ולנסי היא לא רק חוקרת בכירה במכון למחקרי ביטחון לאומי, היא גם ראש תחום סוריה במכון. בקיצור, לא מדובר בעמדה זניחה ושולית. במקביל לפודקאסט שצורף, היא גם התראיינה לפני כמה ימים לעיתון 'הארץ' והדגישה את הניתוחים האופטימיים שלפניהם הגי'האדיסטים הפכו לפרגמטיים. היא ביססה את טענתה על כך שהם לא טבחו ביריבים שלהם, אלא קידמו שיח עם קבוצות שונות ועם מיעוטים באוכלוסייה. הריאיון לא התיימן טוב. למחרת, הגי'האדיסטים בסוריה טבחו מעל אלף עלאוים. זה לא הפריע למכון להמשיך להדהד את הפודקאסט ברשת.

המכון
למחקרי
ביטחון
לאומי הוא
אחד
הסמלים
הבולטים
של
הקונספציה
הביטחונית
שהביאתנו
עד הלום.
לאורך
השנים הוא
לא פספס
הזדמנות
לקדם
תפיסות
פרוגרסיביות

”
**מאחורי חוסר היכולת
לנתח את האויב נמצא
עוד משהו, עמוק יותר,
והוא חוסר היכולת
להיות בעצמנו בעמדה
שאיננה משא ומתן בין
יריבים פרגמטיים**

יתרה מזאת: כל סטודנט שנה א לאסלאם אמור לדעת את שיטות התעתוע והמרמה שהן חלק אינטגרלי מאסטרטגיית השלטת האסלאם כשהוא במצב נחות, עוד מימי מוחמד. **השיטה לא השתנתה, רק הנאיבים מתחלפים.**

ג. זו לא טעות בניווט בלבד. זו תפיסת עומק

יש כאן משהו תרבותי עמוק שדורש שינוי. מי שתפיסת עולמו מצטמצמת לעולמות הפרגמטיים, לא יוכל לעולם להבין או להתמודד עם קבוצות שמוכנות להקריב הכל למען מטרה דתית. לא משנה כמה המציאות תטפח על הפנים, **כל עוד תפיסת העולם הפנימית לא תשתנה, ניתוחי הביטחון הלאומי ימשיכו להיות שבויים באותה קונספציה שהובילה אותנו עד הלום.**

מאחורי חוסר היכולת לנתח את האויב נמצא עוד משהו, עמוק יותר, והוא חוסר היכולת להיות בעצמנו בעמדה שאיננה משא ומתן בין יריבים פרגמטיים. מי שמזלזל בעמדה ובתודעה של עוצמה לאומית, גאווה לאומית ועמידה על הכבוד הלאומי, מי שחושב שהן מגיעות ממקומות פרימיטיביים של תאוות מלחמה והרג, אנוס ליפול שוב ושוב באותו בור של עיוורון ביחס לכוונות של אויבינו.

זה עומק הקונספציה, ולא צריך ועדת חקירה ממלכתית כדי להבין את זה. ואם צריך, **כדאי שהחוקרים בוועדה לא יהיו שבויים באותה קונספציה שאותה הם צריכים לחקור...**

ד. בכירי מערכת הביטחון, היכן הם?

בחתך מאוד כללי, בכירי מערכת הביטחון מתחלקים לשניים. הרוב עדיין שייכים לדור הזה של **חוקרי המכון**. לצידם יש כאלה שכבר מוכנים לאתגר אותו ולהביא רוח אחרת, רוח הרואה את הקשר הישיר בין כבוד לאומי לביטחון לאומי.

על זה
בדיוק
צריך

להיאבק.
נגד הבאת
מומחים

מטעם
אותן

תפיסות
כדי

שיחנכו
את הדור
הבא של
הקצינים

אל תחשבו ש"צה"ל והשב"כ למדו את הלקח" ואפשר להמשיך הלאה. הם בפירוש לא. על זה בדיוק צריך להיאבק. והמאבק איננו רק נגד קידום קצינים תבוסתניים, הוא גם נגד הבאת מומחים מטעם אותן תפיסות כדי שיחנכו את הדור הבא של הקצינים. הוא גם כנגד פרקליטות צבאית ומערכת משפטית המנסה להכתיב דרכי פעולה ותגובה בהתאם לאותה קונספציה.

צריך לשחרר ממערכות הביטחון את בעלי הקונספציה, לבנות תבניות משפטיות אחרות לגמרי, ולהפוך את המומחים האלה ללעג ולקלס (לא כדי לפגוע בהם אישית, אלא כדי לבטל את הנזק שלהם).

אנחנו חפצים בעידן חדש של חשיבה ביטחונית - דור של גנרלים שעבורם 'ביטחון לאומי' הוא לא תחושת ל'רפיון לאומי', אלא תוצר של זהות לאומית, של מודעות לערכים של כבוד לאומי, כיבוש שטח ואחיזה באדמה; של נכונות להשאיר את המגף על צוואר האיסלאמיסטים בלי למצמץ, עד קץ הימים אם צריך, עם אורך רוח וביטחון בדרך.

שימו את העיניים ותהיו 'על זה', לטובת כלל עם ישראל. את הכוונות הטובות של כולם נחשבן אחרי שנבריא את עצמנו.

שומרת טף או בעלת הבית?

אריאל אוסטרבך

הסרטון הסאטירי שרץ חזק מאוד בין עיתונאים ומובילי דעת קהל בשמאל. הוא אמנם מצחיק, אך משקף עולם רעיוני שעומד מאחורי הסרטון.

הנקודה העיקרית היא שנבחרו לא הציבור ולא יכולים ולא מסוגלים לקבל החלטות כי הם "ילדים" חסרי אחריות"; הם זקוקים לפקיד "מקצועי וערכי" שיחליט עבורם

הגן שיידך לגלי. היא הגננת, היא המבוגר האחראי. היא הבעלים. בתוך הגן נמצאים שרי הממשלה, שמוצגים כילדים חסרי שליטה. ראש הממשלה מוצג כמי שאוהב מזוודות של כסף. שר האוצר מוצג כמי ששורף ללא אחריות את כספי המדינה. שר הבטחון הוא ילד שחושב שביכולתו לנהל את הצבא. השר אמסלם, עו"ד בהכשרתו, צועק וצורח ללא שליטה. השרה סטרוק חולמת על ארץ ישראל, ועוד. השורה התחתונה היא: שרי הממשלה, לשיטת השמאל, לא מתנהלים כמו אנשים מבוגרים, אחראיים ובעלי ניסיון; הם חבורה שחייבת שיעצרו אותה, ומי שצריכה לרסן אותם היא 'הגננת', גלי בהרב מיארה. שומרת הסף.

הסרטון הזה הוא לא רק קומי, הוא נשען על עולם רעיוני לפיו המדינה לא מנוהלת לא על ידי נבחרו הציבור, אלא על ידי הפקידים. הנקודה העיקרית היא שנבחרו הציבור לא יכולים ולא מסוגלים לקבל החלטות כי הם "ילדים חסרי אחריות"; הם זקוקים לפקיד "מקצועי וערכי" שיחליט עבורם.

צריך להבין שהבוז כלפי נבחרו הציבור הוא בסופו של דבר זלזול בנבחרים. זלזול בעם. ביועמ"שית אף אחד לא בחר.

בסרטון נאמר בצורה מזלזלת שהשר ישראל כץ חושב שהוא יכול לנהל את הצבא. ובכן, זה בדיוק תפקידו של שר הבטחון, לנהל את הצבא. יתרה מזו, אם שר הבטחון מנהל את הצבא - אזי הצבא שיידך לעם. אבוי אם זה יהיה אחרת. האם היוע"משית אחראית על הביטחון? או על יתר משרדי הממשלה?

מסר נוסף שעולה מהסרטון הוא שיש לתת כוח נוסף ליועצת המשפטית לממשלה (למרות שמדובר באחד התפקידים עם הכוח הרב יותר בעולם), כדי שרצון העם לא ימומש חלילה על ידי נבחרו הציבור, ובראשם ראש הממשלה.

מעשיהם של רה"מ והשרים מוצגים כדבר ילדותי, חולמני וחסר שיקול דעת. כשהם מוצגים כך, זה כבר לא משנה שמדובר באנשים רציניים ובעלי ניסיון, שקיבלו את אמון העם. זה לא משנה שאורית סטרוק היא שרה מהחרוצות והיסודיות במשכן; או שהשר אמסלם הוא עורך דין משכיל. זה לא משנה שמיליונים בחרו בממשלה הזו כדי שתייצג אותם ותפעל לפי השקפת עולמם. מה שחשוב הוא לחזק את הפקידים הבלתי נבחרים.

הזלזול בעם לא מסתכם רק בהצגה מגוחכת של נבחריו. הרעיון של ארץ ישראל מוצג כחלום ילדות מסוכן. איזו הפניית עורף זו למורשת ישראל.

”
האם לגננת גלי
אחריות גם
כשיש כשלונות
מדיניים, או
שמה יש לה
סמכות בלי
אחריות?

האם מדינת ישראל הייתה קמה ללא החלום של החזרה לארץ ישראל? בעבר, השמאל הבטחוני טען שהוא היה שמח להתיישב בכל רחבי הארץ, אך נאלץ לוותר בגלל סיבות פרגמטיות. כיום, הוויתור על הארץ בפרט, ועל הזהות היהודית בכלל - נעשה בהתנדבות.

לסרטון נכנסה גם אשת ראש הממשלה, שרה נתניהו, כדי להעביר מסר תת-תודעתית, לפיו היא נמנית על שרי הממשלה ומקבלי ההחלטות. לפתע מותר להעביר ביקורת על נשים ולערב משפחה.

האם לגננת גלי אחריות גם כשיש כשלונות מדיניים, או שמה יש לה סמכות בלי אחריות? האם היא אחראית על מחדלים ביטחוניים? מדוע לא חוקרים את הגננת אם יש בעיות בגן, דהיינו במדינה?

הסרטון הזה הוא תמצית הדיפ-סטייט. **פקידים בלתי נבחרים עם כוח בלתי מוגבל שבאים להחליף את נבחרי הציבור והופכים את השיטה הדמוקרטית ואת הבחירות בקלפי לפיקציה.**

אל מול התעמולה הזו צריך קודם כל להבין **שכבוד נבחרי הציבור הוא כבוד הציבור**. יש להעמיד את הפקידים על מקומם. נבחרי הציבור והממשלה הם הגננת, והיועצת המשפטית לממשלה היא רק היועצת של הגננת - על פי עולם הערכים והמדיניות של הגננת. ביום שהיועצת תחשוב שהיא הגננת, יש לפטר אותה, ולהחליפה ביועצת אחרת, שמבינה ויודעת את מקומה.

כמה מילים לקראת פורים

עזרא הימן

הם בטח
טענו
שאמנם
המן לא
אוהב
ישראל
גדול, אבל
אפשר
להגיע
איתו
לאיזשהו
הסדר
פרגמטי.
וכן,
שתמיד
נוכל
להתעמת
איתו
בהמשך אם
נרצה

א. יש משמעות גדולה לכך שפורים הוא חג המתחיל בתענית יום לפניו. לשמחה הגדולה על ההצלה קדמה זעקה. כתוב במגילה שמרדכי ידע את כל אשר נעשה וזעק זעקה גדולה ומרה.

יש זעקה ויש זעקה. יש "זעקה גדולה ומרה" של עשיו, ויש "זעקה גדולה ומרה" של מרדכי. יש זעקה של ייאוש וטינה, ויש זעקה של אמונה וביטחון בישועה.

טינה היא אחד הרגשות האפלים בנפש האדם. יש בה קוקטייל של איבה, דחייה, קנאה, זעם וייאוש. לפעמים היא מכסה את עצמה בצדקנות מוסרית. אל המקום הזה נופלת לפעמים תרבות שהגיעה לסוף דרכה.

בעם ישראל, זעקה אמיתית מתוך אמונה באה עם הביטחון שהזעקה עצמה תתהפך לשמחה. לכן, המעבר מהתענית של ערב פורים לשמחה של פורים הוא מעבר קיצוני וטבעי כאחד.

ב. מתוך זעקת האמונה של מרדכי הוא ניגש לנקוט פעולה - פעולה גלויה ופעולה סמויה. מן הסתם, יש מחבריו שלא אהבו את פעולותיו. בסוף המגילה כתוב שמרדכי היה רצוי רק "לרוב אחיו".

יש שלא אהבו את ההחלטה שלו מלכתחילה לעמוד זקוף מול המן, לא אהבו שמרדכי "לא יכרע ולא ישתחוה". מבקרים רבים האשימו אותו מן הסתם בהתססה ובהתגרות. הם בטח טענו שאמנם המן לא אוהב ישראל גדול, אבל אפשר להגיע איתו לאיזשהו הסדר פרגמטי. וכן, שתמיד נוכל להתעמת איתו בהמשך אם נרצה.

יש שטענו בוודאי שהוא עושה את זה רק מסיבות פוליטיות, לשם רווח אישי כלשהו. ויש שלא אהבו כלל את ההחלטה שלו לרדת ממרומי הרוח לעיסוק בפוליטיקה ובאקטואליה מפלגת.

לטובים שבחבריו היו מן הסתם הרבה סברות וכוונות טובות. אבל מרדכי "ידע את כל אשר נעשה", ולכן הבין שיש לו שליחות. מרדכי ידע את גודל המזימה ואת הסכנה בתקופת המעבר הזו בחיי עם ישראל, והוא גם ידע מהי שליחותו ביצירת אפיק של ישועה.

הוא הוציא את חבריו היהודים מאזור הנוחות כשלא השתחוה, ועשה זאת שוב כשלבש שק ואפר בשער העיר וזעק זעקה גדולה.

מרדכי חתום על חשיפת הצרה הקשה להכלה, והוא חתום על ההתהפכות הגדולה של המציאות מצרה לישועה.

”
תפקידנו הוא
לעמוד זקופים
ולא להשתחוות.
מלאכתנו היא
לזעוק. מלאכתנו
היא לכנוס את כל
היהודים
ליהדותם, ומשם
תבוא הישועה

ג. "לך כנוס את כל היהודים", שמבקשת אסתר ממרדכי, הוא אחד הפסוקים מכונני האחדות בעם ישראל. כל הישועה תלויה בכך. לאסתר ולמרדכי היה ברור, שאחדות פירושה התכנסות סביב היותנו יהודים וסביב שליחותנו כיהודים. אחדות היא דבר מתעתע. יש אומרים שהיא מבקשת ויתורים כואבים.

אך בעם ישראל, זהותנו כעם היא תמיד חותם של אחדות. אין דבר יותר מבלבל, מתעתע ומפלג מוויתור על זהותנו כיהודים, ואין דבר יותר מאחד מהתכנסות סביב זהותנו כיהודים. ודווקא מרדכי, שהוציא אנשים סביבו מאזור הנוחות, שהיה רצוי רק לרוב אחיו, היה גם השליח בסופו של דבר לכנוס את היהודים.

ד. מסורת עתיקה היא, שעמלק מגיע תמיד בזמני מעבר בין תקופה לתקופה. שלב הביניים מייצר רפיון, בלבול, שכחה עצמית ואובדן זהות. תהומות הטינה ושנאת החיים המאפיינים את עמלק מחפשים את הרפיון הזה, מתלבשים עליו וחוגגים אותו, ומסכנים את קיומנו.

מצד אחד, יש לנו ביטחון שהכל יתהפך על ראשם. מצד שני, תפקידנו הוא לעמוד זקופים ולא להשתחוות. מלאכתנו היא לזעוק. מלאכתנו היא לכנוס את כל היהודים ליהדותם, ומשם תבוא הישועה.

ה. את כל הקישורים החשובים והמתבקשים לימינו ממש, אפשר לעשות לבד.

פורים שמח!